

Skatteministeriet

12. maj 2015
J.nr. 15-1496106

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 640 af 28. april 2015 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pernille Skipper (EL).

Benny Engelbrecht

/ Jesper Wang-Holm

Spørgsmål

Vil ministeren redegøre for, om plejefamilier anses for selvstændige eller lønmodtagere i skattelovgivningens optik samt den nærmere begrundelse herfor?

Svar

Jeg kan henholde mig til følgende, som jeg har modtaget fra SKAT:

”Spørgsmålet om, hvorvidt plejefamilier skatteretligt må anses for lønmodtagere eller selvstændigt erhvervsdrivende, afgøres efter en konkret vurdering af den enkelte plejefamilie i forhold til de kriterier, som generelt anvendes ved sontringen mellem lønmodtagere og selvstændigt erhvervsvirksomhed. Disse kriterier fremgår af cirkulære nr. 129 af 4. juli 1994 til personskatteoven, pkt. B.3.1.1, og er desuden omtalt i Den juridiske vejledning 2015-1, afsnit C.C.1.2.1 Selvstændig erhvervsvirksomhed, afgrænsning over for lønmodtagere.

Spørgsmålet om en døgnplejefamilies skatteretlige status har for nylig været behandlet af Københavns Byret i en principiel dom af 15. oktober 2014, der er offentliggjort som SKM2014.719.BR.

Byretten gav Skatteministeriet medhold i, at de pågældende døgnplejere (et ægtepar) skulle anses for lønmodtagere. Dommen er ikke anket.

Retten henviste til kriterierne i ovennævnte cirkulære og lagde til grund, at de enkelte kontrakter om pleje af børn blev indgået mellem den anbringende kommune og døgnplejerne personligt, og at de kommunale myndigheder havde tilsyns- og kontrolbeføjelser over for ægteparret. Det blev desuden lagt til grund, at der var fastsat faste takster for det vederlag, der blev modtaget pr. døgn, hvor et barn var anbragt, og at vederlaget blev udbetalt periodisk som en løbende ydelse. Ægteparret havde ret til opsigelsesvarsel og var omfattet af ferielovens bestemmelser. Vederlaget havde hidtil været udbetalt månedligt som A-indkomst, hvori der blev indeholdt A-skat.

Retten fandt det endvidere ikke dokumenteret, at ægteparret havde afholdt udgifter i forbindelse med plejeopgaverne, der oversteg de beløb til dækning af familiens og børnenes fornødenheder, der blev refunderet af de anbringende kommuner.

Det blev således lagt til grund, at ægteparret havde modtaget vederlag for det udførte arbejde samt refusion af de omkostninger, der var forbundet med at være plejefamilie.

Selvom der også forelå omstændigheder, der kunne tale for at anse parret for selvstændigt erhvervsdrivende, måtte ægtefællerne på denne baggrund og efter en samlet vurdering anses for at have været lønmodtagere.

Efter SKATs opfattelse giver dommens præmisser og resultat et godt udgangspunkt for vurderingen af døgnplejefamiliernes forhold. Størsteparten af døgnplejeforholdene, som

er omfattet af standardaftalerne på området, må formentlig herefter anses for lønmodtagerforhold.

Der kan dog forekomme særlige situationer, hvor døgnplejeforholdet må anses for selvstændig erhvervsvirksomhed. Fra praksis kan nævnes en ældre afgørelse, TfS 1987, 483, hvor det daværende Ligningsråd fandt, at virksomhedsordningen kunne anvendes. Der var i denne sag etableret et ”døgnplejehjem” i et nedlagt landbrug med plads til 4 beboere. Skatteyderen boede selv i et parcelhus et andet sted i byen, og der var flere ansatte medhjælpere.”